بربرهی پشتی ئهدهب زمانه، زمان وهکو بوونیکی كۆمەلايەتى لاى ھەموو كەستىك بەكاردىت و ئەو دەورەي زمان دەيگێرێت و دەيبينێت له خزمەتكردنى كۆمەڵگەى مروّڤایه تیدا، هیچ شتیکی دی بهم شیدوهیه نهو روّله نايبينيّت، زمان له ههر بواريّک له بوارهکاني ژياندا به کارهینان و تاییه تمه ندی خوی ههیه، که ههر چین و تویژیک به گویرهی پیویستی ژیانی و نهو نیشوکارهی که جيبه جيني ده کات به کاري دينيت، بو غوونه (له شيعردا، روویه کی تایبه تی وهرده گریت، ئه رکی شاعیر لیره دا بهرزکردنهوهی زمانه له شیوازه گشتییهکهی و گورینی بو دەنگى تايبەتى، ئەمەش لەريكاي بينين و بەھرەيەكى تايبه تى خۆرسكەوە دايدەنيت و ريكى دەخات، لە دەوللەمەنترىن شىنوەي كار- كارادا، بۆ ئەوەي باشترىن بهرههمی له رووی واتا و دهنگ و پیدوهندی بنیادنان و ئاوازهكان به دهستهوه بدات) (۱) جا ليرهدا شاعير له رنگای زمانه شیعریه کهیهوه دهنگی تایبه ت به خوی پهیدا دهکات و ئهزموونی شیعریی لهو ریدگهیهوه نهشونما ده کات و زمان له شیعردا رؤلیّکی دووانهیی دهبینیّت، جگه له شینوازه زمانییه کهی، ریتمیش به شیعر دەبەخشىيت، ھەروا زمانى شىعرىي نەتەوەيەتى.گرنگىدان به زمانی شیعر و جیاکردنهوهی له زمانی ئاسایی خهلک و دەستنىشان كردنى خەسلەتە تايبەتىيەكانى، كاريكە ههر له كۆنهوه لهلايهن شاعيرانهوه پهيرهو كراوه، بگره لاى فەيلەسووفەكانىش حسيبى بۆكراوه.. زمانى شىعر ئازاده، شاعير به ئارەزووى خۆى و بەپتى پيويستى ئەو بابهتهی که دهیهویت باسی دهکات و وشهکانی به کاردینیت، بویه زمانیکی هونه ربیه، دهبیت به رگیکی هينما بۆكراوى هەبيت و ئەو هينمايانه واتاي تايبەتى

زمانی شیعری پهشیو

شاخهوان فهرهاد مهحهمهد

عەبدولىلا پەشتو

ببه خشن. كهواته دەبيت زمانى شيعريى كۆمەليك خەسلەتى زمانەوانى تايبەتى ھەبيت، كە لە ھەموو قوّناغ و سهردهمیّک له زمانی شیعریدا به کاردیّت و له پیناسهیه کدا ده لیت: (زمان بنچینهیه و کولهگهی بههیزی شیعره، ئهو ئامرازهیه که شاعیر ههست و سوّز و بيروبۆچوونەكانى خۆي پى دەردەبرىت) (٢) وشە کهرستهی خاوی دهربرینه و کاریگهری گهوره و مهزنی لهسهر مروّق ههیه، به كارهيّناني وشه به پيّي به کارهیننه کانیه تی، ههروا به پینی ئه و بوارهی، که ئهو کهسه بهکاری دینیت و دهیگوریت، لای شاعیر وهکو کهرسته یه کی ئه ده بی کوی کردووه ته وه و له کات و شوینی خۆيدا بەكارى ديننيت، وشه له شيعردا ماناى فەرھەنگيى خوّى له دەست دەدات، ئەو كاتەي شاعير بيرۆكەيەكى تايبه تى خىزى پى دەردەبرىت، چونكه (وشله له به کارهینانی شیعریدا بریتییه له هیما بو شته کان) (۳) ئەوەي ئىدە لىرەدا ئامارەي پىدەكەين زمانى شىعرى مروّقیّکی رو شنبیر و پیّگهیشتوو و ههست کردنی به دابرانی نه ته وه که ی له بواری فیکری و هونهری و كاريگەرىي روانگەييەكان، ھەولىي داوە بە زمانىكى

کوردیی پهتی و رهوان شیعر بنووسیّت، که به کارهیّنانی وشه و زاراوه سووک و ساناکانی بو نهو هوّکارانه دهگهریّتهوه:

۱- به پیّی ئهوه ی خوّی له زمانی ساده ی خه لکی لادیّییه وه هه لقولاوه، خه لکی چهوساوه ی کوردستانه و تهمه نیّکی زوّری له لادی به سهر بردووه، بوّیه و شه ساده و ساکاره کانی هه لبراردووه تا زوّرترین که س تیّی بگهن.

۲ - خوّی چونکه هه لقو لاوی نه ته وه که یه تی، هه و لی داوه ئه و وشانه پیسسان بدات که له سروشتی میلله ته که یه و هدانو و هه موو خه لک تیبان بگهن.

۳- پهشینو وشهی تهسکی ناوچهیی به کار نههیناوه، به لکو توانیویه تی له ههر ناوچهیه ک چهند وشهیه ک هه لبرین تویدا به کاریان هدلبرین و له بوته کی زمانی شیعری خویدا به کاریان بینیت، ئه وه ش به یه کیک له خاسیه ته کانی شیعری نویی کوردی داده نریت.

٤- په شینو خاوه نی ته کنیکی کی تازه و بنیادیکی نویده ، ویننه کانی زمانی شیعریی هه لگری وینه ی ژیان و مروّث و شته کانن و نهینی ده ق ئاشکرا ده که ن و واقیعی کومه لگاکه ی ده رده خه ن. بو نمو نه له شیعری (ئوتونومی) به و زمان و شیوازه ده ربی پنه که ی خوی ده رده بریت.

(پیناسه که ی و الای منه ا کورد کوژه، هیوا خهسینه دهست و دهم و پی به خوینه ریگایه که نابریتهوه له نوینه وه به رهو سهنگه ر له ویشه وه به رهو نوینه ! عهیامیکه من دهیناسم! دیوجامه یه،

کانگای گولی و سووزهنک و فهرهنگییه) (٤)

لهم شیعره دا وشه کانی (هیوا خهسیّن، نویّن، عهیام، دیّوجامه، خهمه گروو، بی سهواد، دهبه نگ، کانگا...) هی ناوچه ی جیاجیای کوردستانن شاعیر ههمووی وهرگرتوون و له سنووری تهسکی ناوچهیی دهریهیّناون و کردوونی به مولّکی زمانی شیعریی پهشیّوانهی

خوی. پهشیّو زمانیّکی ساده و ساکار و رهوانی ههیه، (زمانیّکی بی گریّوگولِّلی ههیه) (۵)، بو سادهیی و ساکاریی شاعیر ناگهریّتهوه، بهلّکو بو خوشهویستی بو سامانی کهله پووریی نهتهوهکهی و بو دلسوزی بو زمانی کوردی دهگهریّتهوه، له شیعری (بو چیایییه دوورهکان) دهلیّ:

(ئهی چیایییه دوورهکان! چۆن ئاگر کهسیّک بگری، منتان گرتووه وهک ئاگر! همرچهند به تاوتر هملیّم، همرچهند دوورترکهومهوه،

دەبىنم بلندترىن، گەورەترن نىزىكتر!)(٦)

وشهکانی (به تاو، دوور، ئاگر، بلند، گهوره، نیزیک..) وشهی ساده و ساکارن، به لام له ناو ده قه شیعرییه که دا شوینی شیاوی خویان گر تووه، مانای به هیزیان به خشیوه، هه روا له شیعری (له به رده گه) دا ئه و شیوازه ی په شیو به کاری هیناوه، شیواز یکی لیریکی ئامیزه، ده لیت:

(شهو راشکا نهژنزم شل بوو، مانگ به تاقی ئاسمانهوه هه لپرووکا دهرگهکه تم لی بکهوه، نهمشهو ها تووم بو چنینی چه پکه نیرگزی چاوت، بو نووچ دانی، بو خهونی... توزه گریانی.. لهسهر ههوری قری خاوت) (۷)

وشهکانی (شهو، ئهژنز، دەرگا، ئاسمان، گریان، ههور، قژ،،) وشهی ئاسایی و ناشیعرین، بهلام پهشیّو زانایانه توانیویهتی له شویّنی خوّیان بهکاریان بیّنیّت، بهمهش ئاستی شیعریی و ئهزموونی شاعیریهتی خوّی بهرهو پیّش دهبات و شیّوازی زمانی خوّی دهردهخات، بویه (شیّرکوّ بیّکهس) دهلّی: (شیّوازی پهشیّو وهک کوّتر نیان و له تاووسه له گوله کیّویله سادهیه و وهک کوّتر نیان و له تاووسه له خوّباییهکان نییه!)(۸) ههروا پهشیّو له شیعرهکانیدا توانیههیهتی گیانی نوی به وشهکانی بدات و زمانه شیعریی (گوله بهروژه)دا، دهلّی:

(نیشتیمانی من هیّلانهی خوّره پرشنگه جاره سهرم سهر نییه گولّهبهروّژهی ههمیشه لاره) (۹)

وشهکانی (نیشتیمان، هیدانه، خور، سهر، گولهبهروژه، لار) وشهی ئاسایین، بهلام توانیویهتی پیوهندی بههیز له نیوانیاندا دروست بکات، بو نموونه (نیشتیمان)ی به (هیلانه)چواندووه، (هیلانهی خور) وشهیه که مهودایه کی دهلالی نویی وهرگرتووه، جاریکی که (پرشنگه جار) که تایبه تههندی به ولاته کهی داوه، شاعیر لهسهر شیوهی (نیرگزه جار) دایتاشیوه که سهری دهبیته گولهبهروژه و ههرده م لهبهر خوردا دهوهستیت، نموه شدهانی پهشیو دهرده خات. ههندیک جار پهشیو وشهی بیگانهی له شیعرهکانیدا به کارهیناوه، بو نموهی زمانه شیعرییه کهی پی دهولهمهند بکات و له ههمان زمانه شیعرییه کهی پی دهولهمهند بکات و له ههمان کاتدا خهلکی له دوزینه وهی شتی زانستی و نوی ناگادار بکاته وه ده وهی داده بینه) دا

(جار هدیه جدنگی ندستیران،
تشیرنوبل، هدلهبجدی ویران
دهمامکدکدی مایکل جاکسن،
له شووشددا مروق چاندن،
ئینتدرنیت و
کونتیبوونی چینی ئوزون
راوم دهنین ... دهمتوقینن) (۱۰)

دەلىي:

چهند وشهیه کی نویسی به کارهیناوه، وه کو (تشینرنوبل، مایکل جاکسن، ئینته رنیت، چینی ئۆزۈن..) ئه وانهش ئاگاداری و شاره زایی شاعیب به ده رده خهن، که چون توانیب و شاره زایی شاعیب به کویکاته وه و له شوینی خویاندا به کاریان بینیت، هه روه ها په شیو چهند و شهیه کی به کارنه ها توو، یان پشتگوی خراوی و ه رگر تووه و له به رگیاری تازه و به گیانیکی نه مرانه له ده قی شیعریی خویدا به کاری هیناون، وه ک له شیعری (ئه گهر ئه م جاره بینمه وه) دا ده لین:

(ئەگەر ئەم جارە بىيمەوە! بەيانىيان، وەك بەرخۆلەيەكى ساوا،

لەناو قەرسىلى پاراوا،

تل دەخزم و گیایه کی تفت تیر تیر دەجووم، تا کفت دەبم،

پن و بهله کم له شهوغی سارد هه لندهسووم) (۱۱)

لیّرهدا وشهی (قهرسیل، بهلهک، کهنت، تفت، بهرخوّلهی ساوا...) وشهی میللی به کارها توون، واته زمانی پهشیّو زمانیّکی تایبه تی و ئاماده کراو نییه، هه لقولاوی زمانی ئاسایی خه لکه و زمانی قسه پیّکردنی خه لکی ئاساییه، وه کو (وردس وّرث) ده لیّن: (باشترین زمانی شیعری ئه و زمانه یه که خه لک قسهی پی ده که ن و ئه وه ی ده یکاته زمانی شیعر بریتیه له چونیه تی به کارهیّنانی). (۱۲)

سیفهت و تایبه قه ندییه کانی شیعری پهشیو:

۱ - به زمانی کوردی پهتی دهنووسیت .

۲ – ههولنی داوه به رینووسینکی یه کگرتوو، وریایی و
 لینها توویی وشهکان له قالبی جواندا بنووسیت .

۳- زمانه کهی تهر و ناسکه .

٤- زمانیکی ساده و رهوان و ئاساییه، خهلک زوو
 لینی تیدهگهن، پیویست بهوه ناکات لهناو فهرههنگهکاندا
 به دوای واتای وشهکاندا بگهریین.

0- لهبواری زانستی زمان شارهزایه، ههر لهنگییهک له زمانه که دا ههبی زوو ههستی پی ده کات، چارهسهری هه له کانی ده کات .

 ٦- چەند زمانێکی جیهانی به باشی دەزانێت، بۆیه بووەته سەرچاوەی دەوللەمەندی فەرھەنگی شێواز و زمانه شیعرییهکهی.

- ٩- عەبدوڭلا پەشتو، بەرەو زەردەپەر .
- ۱۰ عەبدولللا پەشتو، بەرەو زەردەپەر .
- ١١ عەبدوڭلا پەشتو، شەو نىيە خەوتان پىتوە نەبيىنم.
- ۱۲ د.عـمر مـحـمد الطالب / المذاهب النقـدية (دراسـة وتطبيق)
 - سەرچاوەكان:
 - (1) كوردىيەكان:
- ۱ عــهبدوللا پهشـــــــن، برووسکه چاندن، چاپی دووهم، چاپخانهی روشنبیری، ههولیر، ۲۰۰۱.
- ۲ عـ مبدولـالا پهشـــــو، بهرهو زهردهپهر، چاپى يهكــهم، ســويد،
 ۲ . . ۱ .
- ۳- عەبدوللا پەشتو، شەو نىيە خەوتان پتوە نەبىنم، چاپخانەى
 ئەلئەدىب ، بغداد، ۱۹۸۰.
- ٤- ديدار لهگهل شيّركز بيّكهس، سليّماني، ٢٠٠٢/١١/١٢.
 - (ب) عەرەبيەكان:
- ١- حسين عبود حميد، في الشعر العراقي الحديث، رسالة ماجستر، جامعة البصرة، كلية الآداب، ١٩٨٤.
- ٢-د. عزالدين اسماعيل، التفسير النفسي للأدب، ط٤، دار
 العودة، بيروت، ١٩٨٨.
- ٣-د.عمر محمد الطالب، المذاهب النقدية (دراسة وتطبيق)،
 دار الكتب للطباعة والنشر، الموصل، ١٩٩٣.
- ٤-عدنان حيش العوادي، لغة الشعر الحديث في العراق بين مطلع العشرين والحرب العالمية الثانية، دار الحرية للطباعة والنشر، بغداد، ١٩٨٥.

پەراويزى سەرچاوەكان:

- ١- عدنان حيش العوادي، لغة الشعر الحديث في العراق بين مطلع القرن العشرين والحرب العالمية الثانية.
 - ٧- حسين عبود حميد، في الشعر العراقي الحديث.
 - ٣- د. عزالدين اسماعيل / التفسير النفسى للأدب.
 - ٤- عدبدوللا يهشيو، برووسكه چاندن.
 - ٥- ديدار لهگهل شيركو بيكهس، سليماني
 - ٦- عەبدوللا پەشيو، شەو نىيە خەوتان پيوه نەبينم.
 - ٧- عەبدوللا پەشتو، شەو نىيە خەوتان پتوه نەبينم.
 - ٨- ديدار لهگهل شيركو بيكهس، سليماني .